Atvirlaiškis Valerijai Čiurlionytei, [1916-07-04], [iš Petrogrado – į Lipecką].

Esu toli už miesto, netoli nuo

Esu toli už miesto, netoli nuo miško, vidury pievų. Kaip platu ir kaip laisva! Toli nuo žmonių. Tik toli, toli girdėti jaunimo dainos.

Prisirinkau daug daug gėlių, laukinių skaisčiaspalvių, — tegu mano sesulę pasieks ir mano daina, ir mano nupintas vainikas. Visą dieną išsivalkiojau vienas po pievas, dabar jau brėkšma, dar parinkęs gėlių važiuosiu namo — gal rasiu laišką nuo tavęs ir parašysiu tau daug daug. Vakaras toks ramus, ir dūšiai nesunku, ir dūšios malda padievinta… Toli dainos…

Вспомни, вспомни луг зеленый,

Радость песен, радость пляск… [1]

Kad žinotum, kokios begalinės pievos! Ir kaip norisi dūšiai lakioti! Kodel, kodel Tavęs čia nėra ir kodel mano balso tu neišgirsti? Tegu ir tavo dūšioj būva taip ramu ir šventa, kaip ramus šis šventadienio vakaras.

Balys

KOMENTARAI

[1] Iš atminties cituojamos rusų poeto simbolisto Valerijaus Briusovo eilėraščio „Orfėjas ir Euridikė“ („Орфей и Эвридика“) eilutės: „Вспомни, вспомни луг зеленый, / Радость песни, радость пляск!“ [~ *rus* =„Prisimink, prisimink žalią pievą, / Džiaugsmą dainų, džiaugsmą šokių…“].